

خانه هنرمندان ایران / نگارخانه بهار / زمستان ۱۳۸۹

سرشناسه: رضائی، اسماعیل، ۵۷ -

عنوان و نام پدیدآور: قصه بهشت، منتخب آثار اسماعیل رضایی / اسماعیل رضایی.

مشخصات نشر: تهران: مهرصادق، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۹۵ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰۰-۹۷۸۶۹-۱-۶

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: رضائی، اسماعیل، ۱۳۵۷ -

موضوع: نقاشی خط

موضوع: Calligraphic painting

موضوع: خوشنویسی

موضوع: Calligraphy

رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ / ۶۶ ف / NK۳۶۳۹

شماره کتابشناسی ملی: ۲۷۶۰۹۲۶

قصه بهشت مجموعه آثار اسماعیل رضایی

اسماعیل رضائی / صفحه آرایی: سعید محمدجانی / ناظر فنی چاپ: رضائیان / انتشارات: مهر صادق / چاپ: آتلیه طراحی و گرافیک محمدجانی / چاپ اول: ۱۳۹۶

شمارگان: ۱۰۰۰ عدد / آتلیه طراحی و گرافیک محمدجانی: تهران / ۰۹۱۲۵۱۵۶۸۲۸ / ۲۲۸۸۰۷۰۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ "مَنْتِ خدای را عز و جل که طاعتش موجب قربتست و به شکر اندرش مزید نعمت هر نفسی (نفس) که زو می رود مملأ حیاتست و چون برمی آید مفرح ذات پس در هر نفسی دو نعمت موجود است و بر هر نعمتی شکری واجب"

غلیان درونی ذهن را هموار است. پس سپردم تا آنچه در اعماق ذهن و قلم بود بر صفحه‌ای از هستی جاری شود، خطوربط آنچه در درون غلیان داشت بی‌واسطه در میان ظهور گنجید، در اعماق اتاق تاریک اندیشه‌ای سیال بود، ترکیب با کلام وحی؟ "قصه بهشت" از ریخ هس، از شمن‌دی بودند در این پیچ و خم زندگی آموختم و با پیوندی بر جانم در چهارچوبی به نام قاب جاودانه کردم. "قصه بهشت" آیین مقدسی بود از کتاب مقدس، تلاش والایی برای انسان بودن، باز کردن صندوقچه‌ای در اتاق تاریک و به حبس کشیدن غم‌ها، زدن قفل و چفت‌وستی بر آن تا برهم از آنچه هست و نتواند در مسیر خللی در رسالت نیاید، "قصه بهشت" آغازش با نوزده حرف بود و پایانش برای نوزده حرف، همان‌طور که خوانده‌اند، همان‌طور که گفته‌اند، "قصه بهشت" اعجازی بود از قصه‌ای بنام آغاز، به راستی آغازی بی‌پایان آری! "بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ". در آن شب ماه طه ورگشتم و روح و جانم را سپردم به حضرت دوست، میدانم جایی خواهم یافت اگر به درون فرو روم، دوست را با اتم و ای عجب! از دست شدم، "آسمان بار امانت نتوانست کشید" شیدایی با حضرت دوست از دستان ناتوانم عبور کرد و بر صحیفه هستی ملون گشت، حکایتی بس از ناتوانی من که وام‌دار دوست بودم، آری! "بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ".

اسماعیل رضایی

زمستان ۱۳۸۹